

[Leif Hermann]

Bestemmelserne forekommer – for at sige det pænt – ikke videre gennemtænkte, men det er unægtelig et udslag af ministerens aftalemiljøpolitik, som har været lanceret ved forskellige tidligere lejligheder, men indtil nu i hvert fald ikke har givet noget voldsomt positivt resultat.

Jeg skal her henvise til de problemer, ministeren vel stadig væk har med batteribranchen, PVC-historien, som hr. Trøjborg nævner vi skal se lidt på senere, og hvis jeg skal være rigtig grov, kan jeg jo nævne virkningen af et aftaleprincip, som i øjeblikket giver sig drakoniske udslag i området omkring Sorte Hest på Vesterbro.

Når miljøministeren befinder sig i enden af en aftale, viser det sig næsten altid, at det er miljøministeren, der er den svage, og det er altså ikke noget særlig heldigt udgangspunkt at lade Folketinget begynde at bide spids på aftaleprincippet med de erfaringer.

Når hertil kommer, at ministeren på grund af betænkeligheder i Justitsministeriet har opgivet sit forslag om administrativt pålagte dagbøder, ender det hele i en gang sløring af den helt store dimension med ganske uoverskuelige miljøkonsekvenser. Det er unægtelig ikke spor bæredygtigt.

Jeg skal i tilslutning til håndhævelsesspørgsmålet efterlyse en regel om erstatningsansvaret for miljøskader. Vi har jo i Socialistisk Folkeparti tidligere interesseret os for spørgsmålet, og dengang blev vi henvist til, at der under Justitsministeriet sad et udvalg og puslede med disse spørgsmål – det såkaldte Vinding Kruse-udvalg. Jeg har ikke hørt noget som helst om, at Vinding Kruse-udvalget skulle være blevet færdige med ansvar inden for særlovgivningens område, men vi kan altså ikke vente længere på det, og jeg må gå ud fra, at når spørgsmålet om erstatningsansvar ikke er medtaget, skyldes det, at Vinding Kruse-udvalget ikke har kunnet blive færdig.

Ministeren stadfæster endelig det princip, at virksomhederne kan bygge og investere i dyrt byggeri, før miljøgodkendelser gives. Efter de oplysninger, jeg har, har det princip bl.a. medført, at Århus Oliefabrik har opført et meget stort ekstraktionsanlæg midt i Århus By, i øvrigt i strid med alle sikkerhedsforskrifter; byggeriet som sådant var jo ikke farligt.

Derudover rummer lovforslaget et par svækkelser, som jeg skal tage op under udvalgsar-

bejdet. Men vi noterer os med tilfredshed, at sammensætningen af det nye miljøankenævn – som heller ikke må hedde sådan noget mere, men hedder klagenævn i stedet for – følger hovedtanken i vores forslag til sammensætning. Jeg skal i øvrigt gøre ministeren opmærksom på, at denne sammensætning var meget nøje afstemt med en anden opbygning af ankesystemet end den, ministeren gør sig til talsmand for i lovforslaget. Vi ønskede faktisk at fjerne den dobbeltstilling, som indehaves af Miljøstyrelsen, der både er rådgiver og ankeinstans over for henholdsvis kommuner og virksomheder. Dette problem har ministeren åbenbart ikke haft for øje og slet ikke lyst til at løse.

Når det er sagt, vil jeg sige, at miljølovforslaget jo ikke er det ringeste i den lovpakke, vi har behandlet i dag, men det rummer nogle modsigelser og nogle problemer, som vi gerne vil være med til at rette under det omfattende udvalgsarbejde, lovforslaget lægger op til.

Endelig vil jeg gerne ved afslutningen af behandlingen af lovforslagene i dag – måske lidt usædvanligt – rette en tak til Miljøministeriets embedsmænd. Det kan ikke andet end aftrykke respekt, at det har været muligt siden april sidste år at lave et så voldsomt og belastende arbejde, således at det har været muligt at tage seriøs stilling til det her i Tinget.

Når udsigterne samtidig er til, at der følger et langt og meget besværligt udvalgsarbejde, der bliver efterfulgt af ændring af en lang række bekendtgørelser, cirkulærer og vejledninger, må man nok sige, at det er tappert gjort.

Hanne Severinsen (V):

Lovforslaget om miljøbeskyttelse er ligesom de andre lovforslag en lovsammenskrivning, men det er også en forenkling og en styrkelse af miljøhensynet.

Jeg vil da gerne indrømme, at man også her selvfølgelig studser over de mange bemyndigelser. Men jeg vil til gengæld også sige, som den konservative ordfører ligeledes var inde på, at netop i betragtning af, at bemyndigelserne gælder renere teknologi-hensynet, kan Folketinget jo ikke sidde og lovgive ustandselig, når der sker ændringer i udviklingen.

Derfor må vi henholde os til, at ministeren vil samarbejde med de forskellige brancher. Og det synes jeg egentlig også at ministeren her i det lovforberedende arbejde har vist at hun